

ת"פ 46766/04/16 - מדינת ישראל נגד ולדימיר ורנצ'יקוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 46766-04-16 מדינת ישראל נ' ורנצ'יקוב
תיק חיצוני: 174379/2016

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ולדימיר ורנצ'יקוב

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במהלך שמיעת הראיות בכתב אישום מתוקן הנושא שני אישומים.

במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם בעבירה של תגרה במקום ציבורי, ובמסגרת האישום השני הורשע בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיע הנאשם לפיצוציה בה עבד המתלון ביחד עם חברתו ואביה ביום 23.4.16 והשלושה שתו בירה במקום. בהמשך נכנס הנאשם אל הפיצוציה כשהוא אוחז בידו בקבוק בירה, זרק ניירות על הרצפה וביקש מהמתלון להרימם.

המתלון אשר כאמור עבד במקום סירב להרים את הניירות ואז התקרב הנאשם אל המתלון ונתגלע ויכוח בין השניים. המתלון בשלב מסוים אחז את הנאשם בצווארו ודחף אותו. בת זוגו של הנאשם ומנהל המקום ניסו למנוע את ההתלקחות וחרף זאת, שב המתלון ותקף את הנאשם ובין השניים הוחלפו מהלומות הדדיות.

אז שינה הנאשם את אחיזתו בבקבוק הבירה וזרק אותו לכיוון המתלון כשהשניים ממשיכים להתקוטט והנוכחים מנסים להוציא אותם מהמקום. בהמשך אחז הנאשם בכסא והשליכו לכוון המתלון. בסופו של דבר, עזב הנאשם את המקום. ואולם על פי עובדות האישום השני, חזר אל המקום כעבור כשלוש שעות, כשבפעם הזו הוא מצויד בסכין קטנה הנמצאת על מחזיק המפתחות שלו.

כשהבחין המתלון בנאשם מגיע אל המקום, הוציא בתגובה אלה שהוסלקה מתחת לדלפק. הנאשם נכנס אל המקום וחרף ניסיונותיה של ולריה, חברתו איתה הגיע, להניא את הנאשם מלהכנס למקום, ניגש אל המתלון, פנה אליו בנימה מאיימת ושאל אותו מתי הוא מסיים לעבוד. המתלון השיב לו כי זה לא עניינו וביקש שיעזוב את המקום. המתלון אף

הניף אלה לעברו של הנאשם על מנת להניסו ובתגובה השיב לו הנאשם כי הוא "יגמור אותו פה" ושוב אחז בקבוק בידו והעיף אותו לעברו של המתלון.

הנאשם יצא מהמקום כשהוא מקלל את המתלון וביציאה הוציא את הסכין מכיסו. גם המתלון יצא מהמקום כשהוא אוחז באלה ובתגובה זרק הנאשם לעברו דלי ופח.

בין השניים הוחלפו מהלומות פעם נוספת, כשהנאשם אוחז בסכין והמתלון אוחז באלה. בנסיבות אלו, פצע הנאשם את המתלון באמצעות הסכין וגרם לו לחתך במותנו אשר נסגר באמצעות סיכה בבית חולים.

עובדות כתב האישום המתוקן הובאו באריכות, בין היתר נוכח המחלוקת בין הצדדים באשר לחלקו של כל אחד מהמעורבים באירוע.

באת כוח המאשימה עמדה על כך שהנאשם הוא מחולל האירוע והוא העבריין העיקרי, בצינה בצדק את אחיזתו בבקבוק וזריקתו, ובעיקר את העובדה שהוא שב אל המקום כעבור 3 שעות ללא סיבה אמיתית בעודו אוחז בסכין בה בסופו של יום גם עשה שימוש.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי ב"כ הנאשם יוכל להפנות אל הדיסקים שהוגשו במהלך הבאת הראיות טרם ההגעה להסדר, על מנת לטעון למעורבותו של המתלון באירוע.

בפרוטוקול נכתב כי ב"כ הנאשם יוכל לטעון לגבי השלכת הניירות באישום הראשון. אכן ב"כ הנאשם טען בפני כי צפייה בדיסק מלמדת כי הניירות אמנם הושלכו ואולם בהמשך הורמו, וטען כי חלקו של הנאשם קטן, או לכל הפחות שווה לחלקו של המתלון. כן עמד על כך שכנגד המתלון עצמו הוגש כתב אישום אשר ייחס לו תגרה בלבד, דבר אשר לשיטת ב"כ הנאשם מהווה אכיפה בררנית.

אין בידי לקבל את טענות ב"כ הנאשם בהקשר זה. אמנם, כתב האישום המתוקן מלמד על חלק לא מבוטל שהיה למתלון עצמו באישום הראשון. ככל שהיו מסתיימים האירועים בשלב זה, ייתכן, ואיני קובעת מסמרות, כי ניתן היה להשוות באחריות שני הצדדים ולכל הפחות לייחס למתלון חלק גדול מזה שיוחס לו.

ואולם, חומרת כתב האישום נעוצה באישום השני, כאשר, כאמור לעיל, הנאשם חזר אל הפיצוצייה ללא סיבה אחרת מלבד מיצוי הדין מבחינתו, עם המתלון. עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי חברתו של הנאשם ניסתה להניא אותו מלהכנס לפיצוצייה אליה כאמור שב בחלוף שלוש שעות כשהוא מצויד בסכין.

שמעתי את טיעוני ב"כ הנאשם אשר טען כי מדובר בסכין קטנה המצויה דרך קבע במחזיק המפתחות של הנאשם. אין בטיעון זה כדי להקל בעניינו של הנאשם. החוק אוסר על החזקת סכין והפסיקה המרובה בנושא זה עמדה על כך כי

מדובר בעבירה הפותחת שער לעבירות אלימות קשות. ואכן, במקרה שבפניי התממש פוטנציאל הסיכון שעה שהנאשם עשה שימוש בסכין אותה החזיק.

בפרק העוסק בגזירת הדין בתוך המתחם, אתייחס לעברו של הנאשם ואולם כבר עתה ניתן לציין כי כאשר מדובר במי שלחובתו הרשעות קודמות, יש חומרה יתרה, שעה שהוא אוזח בסכין ונושא אותו על גופו דרך קבע.

עניינו של המתלונן נידון בפניי ובמסגרתו אכן נידון למאסר על תנאי וקנס, כאשר באי כוח הצדדים עמדו על כך שעברו הפלילי ישן ואינו כולל עבירות אלימות.

הפסיקה עמדה כאמור הן על החומרה והפוטנציאל במסוכנות מעצם העבירה של החזקת סכין וכן עמדה על הצורך להעניש בחומרה את מי שנוקט באלימות. **כך במסגרת ע"פ 6260/05 בעניין מאלק, קבע בית המשפט העליון:**

"שוב ושוב נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים (או בנשק קר אחר ולפעמים אף בנשק חם) לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר. בשל ריבויים של מקרים אלה, אין מנוס אלא לנקוט בגישה מחמירה לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כלליים על פני שיקולים אינדיבידואליים".

כן צוין במסגרת ע"פ 7879/09 בעניין פלוני:

"תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשטה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חירות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלה".

ברע"פ 7498/11 בעניין נאטור, ציין בית המשפט העליון כי העובדה שמדובר באדם אשר כבר הושת עליו בעבר מאסר מותנה ואף העובדה שלאחר שתקף את המתלונן והופרד ממנו חזר כשהוא מצויד בסכין, מעידה על מסוכנותו.

בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במדיניות הענישה כפי שהובאה לעיל, בנסיבות ביצוע המעשה כפי שפורט לעיל, בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם. מעשיו של הנאשם פגעו לא רק בביטחונו של המתלונן ובתחושת הביטחון שלו אלא גם בביטחון הציבור כולו שעה שמדובר במעשה אלימות חוזר ונשנה אשר מבוצע לאור יום ובמקום ציבורי, כשאחרים מנסים להרגיע את הנאשם ללא הועיל.

ערה אני, כאמור, לכך שאף המתלונן אחז בידו באלה ואולם לא ניתן להתעלם מכך שמדובר באלה שנשלפה מתחת לדלפק, שעה שראה את הנאשם חוזר כשהוא שש אלי קרב לאחר שהורחק ממנו, ומבלי לקבוע מסמרות, הרי שלא ניתן לייחס אשמה למתלונן בחלק זה של האירוע ולפיכך על פניו, בדין לא הועמד לדין בגין האישום השני אשר יוחס

לנאשם.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים כמפורט לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם מתחיל בשמונה חודשי מאסר ומסתיים ב-20 חודשים.

באשר לענישה בתוך המתחם, הרי שמדובר בנאשם שנטל אחריות על מעשיו בכתב אישום מתוקן ואולם הוא עשה זאת לאחר עדות המתלונן ולאחר שהעידו עדים נוספים בבית המשפט ומכך לא ניתן להתעלם.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן אשר, בסופו של יום, אינו תסקיר חיובי. שירות המבחן סקר ארוכות את תולדותיו של הנאשם ובכלל זה את הקשר של שירות המבחן עם הנאשם נוכח הרשעותיו הקודמות. בהתייחס לביצוע העבירה הנוכחית, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו ותיאר את האירוע כמקרי ולא מתוכנן. יצוין כי אמנם אין טענה שהנאשם תכנן מראש לנקוט באלימות כלפי המתלונן, לפחות בחלק הראשון, ובעניין זה מקבלת אני את גרסת הנאשם כי מדובר באירוע לא מתוכנן, ואולם כאמור לעיל, לא ניתן לקבוע זאת בהתייחס לחלק השני של האירוע, שעה שהנאשם חוזר אל המקום בחלוף שעות כשהוא מצויד בסכין ולא שועה לניסיונות להרחיקו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להבין את חומרת מעשהו, מתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן ומשליך את האחריות להסלמת האירוע על המתלונן. הנאשם אומנם מכיר כי באופן כללי בעת מצבים של כעס ופגיעה בכבודו הוא מתקשה לשלוט במעשיו ולהגיב בתוקפנות וללא שליטה וביטא רצון ונכונות לקבלת סיוע טיפולי.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור אינטליגנטי, בעל יכולות וקישורים, אשר מתפקד כיום באופן יציב, הן במישור התעסוקתי והן במישור המשפחתי. ייאמר כי גם ב"כ הנאשם עמד על עובדת הפיכתו לאב ולבעל משפחה כעל גורם ממתן.

חרף זאת, התרשם שירות המבחן כי עדיין רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינה גבוהה וכי חומרתה הצפויה של אותה אלימות צפויה להיות בינונית. שירות המבחן התרשם כי מדובר במי שאוחז בתפיסות המצדיקות הפעלת אלימות והביא בחשבון כגורם סיכון גם את הרקע של שימוש לרעה בסמים ואלכוהול, הגם שבשלב זה נמצא הנאשם נקי מסמים ושירות המבחן לא התרשם כי קיימת בעייתיות בתחומים אלו בעת הנוכחית.

עוד עמד שירות המבחן על עברו הפלילי של הנאשם ובכלל זה על העובדה שנדון להארכת מאסר מותנה ולצו מבחן, במסגרתו התקשה להיתרם מהקבוצה בה השתתף וגם בהמשך, כשהופנה לקבלת שיחות פרטניות, אמנם גילה מחויבות, אולם התקשה וממשיך להתקשות, למרבה הצער, בשליטה על דחפיו.

שירות המבחן אמנם ציין כי להערכתו שילוב בטיפול נוסף עשוי להפחית את המסוכנות הנשקפת מפני הנאשם, ואולם לא ניתן להתעלם מכך שמדובר כאמור במי שהיה תחת פיקוח שירות המבחן במסגרת הארכת מאסר מותנה בתיק קודם

וחרף זאת שב ופעל באלימות כשהוא אוחז בנשק קר ומשתמש בו ואינו מצליח להשתלט על דחפיו התוקפניים, גם בחלוף שעות וניסיונות הרגעה.

שירות המבחן המליץ בסופו של יום, לאמץ את האפיק הטיפולי ולהשית על הנאשם צו מבחן וכן להפעיל את המאסר המותנה כך שירוצה בעבודות שירות.

לאחר שבחנתי את המלצת שירות המבחן ואת עתירת ב"כ הנאשם לעשות כן, אני סבורה כי מדובר בהקלה משמעותית המהווה סטייה ממתחם העונש ההולם ואותה לא ניתן לקבל בתיק זה.

נוסף לחומרת המעשים אשר פורטה לעיל, קיימת חומרה יתרה כאשר מביאים בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם ואת ניסיונות הטיפול בו וההליכה לעברו בעת גזירת הדין הקודמת. הנאשם הורשע בעבר בביצוע עבירת איומים, תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, שיבוש מהלכי משפט וגניבה ונידון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולששה חודשי מאסר מותנים.

חרף זאת, שב וביצע עבירה של גניבה. לא מדובר בעבירת אלימות הפעם, ואולם בית המשפט הלך כאמור כברת דרך לקראתו והורה על הארכת המאסר המותנה ועל השתת צו מבחן. עסקינן, אם כן, בנאשם אשר היה תחת פיקוח שירות המבחן למשך שנה, באופן שלמרבה הצער הוא כאמור לא נתרם ממנו בצורה מספקת, ואשר היה תלוי ועומד מעל ראשו לא מאסר על תנאי בר הפעלה, אלא מאסר על תנאי חב-הפעלה. חרף זאת, שב ונקט באלימות ועשה שימוש כאמור באמצעות סכין. יש לברך על כך שהנזק שנגרם בסופו של יום למתלונן הוא באופן יחסי נזק שאינו חמור.

כאמור לעיל, התסקיר בעניינו של הנאשם, חרף ההמלצה הטיפולית אינו תסקיר חיובי שכן נלמד ממנו כי הנאשם עדיין מהווה סיכון ממשי לחברה וצפוי לשוב ולנקוט באלימות במצבו הנוכחי.

אם מצאתי חרף כל האמור לעיל שלא למצות את הדין עם הנאשם ולא להשית עליו מאסר ברף לו עתרה המאשימה, הרי שזאת על מנת לנסות ולעודד את הנאשם להמשיך בדף החדש אותו טען שפתח, כאשר כאמור, כיום הוא בעל משפחה ואב לילד.

עסקינן כאמור במי שאף אם בשלב מאוחר של פרשת התביעה נטל אחריות על מעשיו. ערה אני כמפורט לעיל, למעורבותו המשמעותית של המתלונן באירוע הראשון ולהמלצת שירות המבחן.

נוכח מכלול השיקולים שלעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

מאסר מותנה בן 6 חודשים שהושת על הנאשם בתיק פלילי 2461-02-13 והוארך במסגרת תיק פלילי 21260-02-14 ירוצה בחופף למאסר אותו הטלתי בתיק זה.

עמוד 5

2. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת אלימות.

3. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪.

הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים, החל מ-1.3.18 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

העתק הפרוטוקול יישלח לשירות המבחן.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ח, 24 ינואר 2018, במעמד
הצדדים.